

**Brev till Selma
Lagerlöf från Valborg
Olander: 1928-1929 - 95**

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavagn 99 Stoku den 19 Sept. 1929,

214

Min älskade!

Ja, om är jag här igen i denna enstiga
vintern efter att ha fått vara med och hos dig
så mycket i sommar. Det blev en skön av-
slutning på sommarerna genom de vackra dagarna
på Årbacka och Bengtsarvet, där vi kunde
vara och äta på vandrarna fri förlåt gången i år.
Här är i hemmet så fejal, att det rent av
doftar reuket.

Men ett värtigt försök att söka placera på
något praktiskt och åtkomligt sätt innehållet
i de kofferter, som jag fört med mig från landet,
papper, brev m. m. Böckerna kom jag inte
att, så att jag har arbeta där nästan
sommars också.

Men nu skall jag inte tala om mig själva
mer.

Det var en glad nyhet, att du kände dig
kry, och ingenting är så roligt som att
kunna arbeta, så att jag hoppas du skall
bli gladare och gladare, bara du kommer i
gång. Det var då för väl, att jag får vänta
dig. Jag hade varit mycket orolig i tanke
på möjligheten av en ändring.

Skulle du inte få retorisering lika väl som Fröberg?
Jag ämnar mig till dante i morgon för att
få hjälps med ett gåvobrev till Maria på
Nybygget, så får jag väl höra hur
handen ligger.

Jag behöver väl inte säga, att jag gillade expeditionen
de tre fullmäktiga till Lascaris. Det blev ingen
plats för den där arthighetsformeln, men den var
väl inte nödvändig. Till den fru, som skickat
Mikl. n. biblerna, tog jag ett flodkort, där den otydliga
nämningen stod. Jag har ett par sådana kvar,
men inga visittkort.

Med Siri Bohm har jag talat, och receptet
följer. Hon sade, att denna metod är bättre än den
gamla med 2 matkedor på en liter.

Också v. Konow har jag telefonerat med. Han
sade, att han ansåg det bäst att låta någon tid
gå utan vidare åtgärden och inte alltför snart
uppsöka Felke. Han påstod, att spelit i Nürnberg
fortgår och att vederbörligt inte fråga efter
Felke. Felke är jurist, advokat, och hade förra gången,
då det gällde Olga Karin, skrivit ett det oförskämdaste

brevet u. Konow om honom personligen, vilket u. Konow
aldrig nämmt för dig. Han menade, att när han lämnade
fram för något ärende till Berlin, skulle han be-
gagna tillfället att söka upp Felke och kasta fram
en fråga om han ville säga kontraktet och till vilket
pris. Bara inte låta angeligt eller ivrig. När jag fram-
höll det barocka i att du själv inte skulle ha rättighet
att dramatisera ett eget verk, sade han, att du ju
är bunden i fråga om dramat, men att det är alldeles
avvika ^{att hindra} med en operatext. Jag lofvade honom för-
nigor i fråga om att du skrivit flera sådana
kontrakt med alldeles obekanta personer. Han
undrade om du hade någon skicklig juristisk
biträde i din närhet. "Ingen", sade jag. Han
har emellertid inte hört något vore sig från
Ricordi eller den tyska advokatfirman, och
jag lovade säga dig det.

Jag höll på att glömma berätta mitt stora bekymmer. Slet, vid många gå, gör man åt sig själva.

Jo, driven av en impuls att på något sätt hjälpa Hedvig Bratt i hennes belägenhet, frågade jag om det skulle vara henne till någon hjälp att bo hos mig under Oktober månad, att ha fullt vovra och bara behöva betala hyra för rummet på Solhemmet. Hon blev så förfärligt tacksam, men nu gruvare jag mig så för detta nervknippe, att ha det i sin närhet hela dagarna. Det var olika i Falun, där man bodde i två våningar, litet mera luft emellan.

Hermes syster Hanna, som reste upp till professor Lindblom, lyckades utverka, att hon får avsluta sitt kate-

logiseringsarbete, vilket skulle kräva ett
par månader. Och under tiden ännu
hon försöka få spänning på något annat.
Hon har hon ju en massa skåpningar,
där hon brukar vara djäst, så att
nog blir jag ensam några kvällar i
veckan. Okej, som sagt, det blir ett
tålamodsprov.

Hon står ju inte på ben bakre,
men räntorna räcka inte cubart för
hennes existens, och även en så liten besparing
som denna tycks vara välkommen.

Högläsning tror jag inte hon orkar med,
kudis inte heller, patience knappast.
Naja, en månad brukar ju få ett slut, och
sedan, sedan får jag min belöning.

Jag har jag fått bektya: du där franska
Storkotrusstildringar: "Excellences" och 2^{de}
delen av Olle Holmbergs "Inbillningsvärd".
Ann Marie har fortfarande inte skickat mig
sin bok, varför jag köpt du och ögnat igenom
den. Utdraget är ju sammanknäppt,
och det hela är ju idel lovsprisande, men
det förefaller mig fortfarande moraliskt
orätt, att en annan skall få skönda ära
och beröm, kanske pengar, på detta smarta
och listiga sätt. Det vore det hela, om hon
inte (utan ^{obs.} citationstecken) berättade så
mycket med dina egna förtjusande uttryck?

Nej, m orkar du säkert inte läsa länge,
utan jag sluter, kysar din kärna lilla hand
och önskar allt gott. Din
Karlson

P. S. Jag har öfvernat brevet för att
tilläggs, att om du behöör min hjälps
under Oktober, som vi talade om, så kan
jag komma ändå, så bekvämt som
min gäst är med Maria, som jag
hos henne och hennes föräldrar i två år,
bor jag, och som Augustin är hon så
bekvämt med. Det har jag hela tiden
tränkt. Utöfna juk. Lundgren!

[19. 9. 1929: 46.] 2/8

Tillaggs till receptet på
Linfrövälling

Linfröna bör kokas på apokal,
så att de äro riktigt rena. Vällingen
frå då också en bättre färg.

En Bohms jennyfru har sagt, att
hon tar mer än en tesked frön och
1/2 kopp vatten, som får koka, tills
det blir en tekops välling.

Det bör kokas nytt för var
dag, eljest blir det beskt.

Jeg minner om på gjenside
følge med dette i første
Sammenheng med. Fikk en
de det på skrivende!
Skjenn berømmelse!